

ligt; man vilde ved ganske almindeligt og hyppigt dagligt forefaldende Arbejder, selv lyse Sommerdage, være henvist til kunstigt Lys. For slet ikke at tale om Vinterdage, naar det var Snetykning og Snevejr. Det anføres, at man ved denne Ordning faar den bedst mulige Udnyttelse af Vægpladsen; jeg mangler Fantasi til at forestille mig, hvori denne Udnyttelse bestaar.

Ændringsforslagets Bygning er af langt mindre Sikkerhed, idet ogsaa Bagsiden er forsynet med Vinduer. At Medailløren skulde være tilfreds med den Placering, Ændringsforslaget har af hans Lokaler, anser jeg for udelukket, ligeledes er Lokalerne af uheldig Form.

Valseri og Justerstue er adskilte fra hinanden ved ca. 20 Meters Mellemrum; en saadan Strækning skal der daglig bæres ca. 1000 kg Materiale, i Stedet for at det i den projekterede Møntbygning i Lovforslaget bringes mekanisk fra Valse til Justerstue; noget lignende gælder Materialets Transport fra Justerstuen til Prægeri o. s. v. o. s. v.

At Murene er runde, vanskeliggør Anbringelse af Maskiner, Transmissioner o. s. v. og fordyrer Anlægsudgifterne betydeligt; det virker nærmest humoristisk, naar det i Ændringsforslaget anføres, at den ændrede Bygning praktisk talt kan opføres for det samme som den i Lovforslaget projekterede, med den Motivering, at det byggede Areal er det samme. Enhver bygningskyndig ved dog, at alene Arbejdet ved Murfundamenternes Støbning vil fordyres betydeligt, og at ogsaa selve Murenes Opførelse er langt kostbarere.

Til disse faa Bemærkninger angaaende Ændringsforslaget skal jeg indskrænke mig, skønt jeg selvfølgelig har en Mængde andre Indvendinger at gøre. Det maa maaske blot med Hensyn til Embedsboligerne være mig tilladt at udtale, at naar der som paa Planen, kun er angivet eet W. C. for baade Møntmester- og Møntingeniørboligen i Fællesskab, det da forekommer mig uheldigt, at dette enlige W. C. er anbragt ved Siden af Møntmesterboligens Køkken.

Ændringsforslagets Møntbygning vil, som sagt, være dyrere i Anlæg end Lovforslagets, og den vil være meget dyrere og i høj Grad upraktisk i Drift. Dette tør jeg trygt hævde paa Grundlag af de Erfaringer, jeg har høstet ved i 14 Aar at have været en stærkt interesseret Deltager i og i de sidste halvandet Aar Leder af Møntens Drift og gennem Studium i fremmede Møntværksteder: i 1906 med K. M. Larssens Stipendium i Stockholm, Kongsberg, Berlin, Freiburg og Hamborg, i 1908 med samme Stipendium og tillige med Finansministeriets Understøttelse i London, Birmingham, Paris, Bryssel og atter Berlin; i min Sommerferie 1911 i Paris, i min Sommerferie 1912 i Berlin, München og Nürnberg (Medaillefabrik), og endelig i 1914 i Bern og Nürnberg, samt 1920 i Utrecht.

Til 2. Planer af den gamle Møntbygning vedlagte.

Til 3. a) I 1919 arbejdede gennemsnitligt 15 mandlige og 15 kvindelige Arbejdere foruden 4 Afdelingsmestre og 3 Reservemestre.

b) Af de nye Maskiner, der er foreslaaet anskaffede til den projekterede Mønt, kan man vanskeligt fremhæve enkelte som mere paakrævede end de andre, da de alle indgaar som en Helhedsforøgelse i Driften.

H. C. Nielsen. 5

Til Finansministeriet.

Med Hensyn til det bygningstekniske i det af Guardeinen stillede Ændringsforslag til en ny Mønt kan jeg fuldt ud tiltræde de af Møntmesteren i omstaaende Redegørelse gjorte Bemærkninger. Den cirkelformede Grundplan anser jeg for ganske umulig at anvende i en Værkstedbygning, hvori der skal anbringes Aksler for Maskinernes Remtræk, samtidig med, at ogsaa Maskinernes Opstilling i Rummene vanskeliggøres.

Bekostningen ved det runde Arbejde er selvfølgelig ogsaa langt dyrere end ved en regulær, retliniet Bygning. Jeg finder dertil Planens Form og Udformningen af Façaderne uskon og i høj Grad upraktisk med Hensyn til Sikkerheden, idet man fuldstændig vilde mangle Oversigt over Bygningens Ydre paa Grund af de